

เฉลย ประโยค ป.ธ. ๘

แปล ไทยเป็นมคร

๑. เอวํ อากตกาลโต ปฏฺจาย อรฺสฺรูปตาทิหิ อฏฺจหิ อฏฺโกสวตฺตฺนุหิ
 อฏฺโกสสนฺตมฺปิ พฺราหฺมณํ ภควา ชฺมมฺิสฺสโร ชฺมมฺราชา ชฺมมฺสามิ ตถาคโต
 อนุกมฺปาย สิตฺเตเนว จกฺขุณา โอลฺเลนฺโต ยํ ชฺมมฺชาตุํ ปฏฺวิวิชฺฌิตฺวา
 เทสนาวิลาสปฺปตฺโต โหติ ตสฺสา ชฺมมฺชาตฺตฺยา สุปฏฺวิวิชฺชตฺตา วิคตฺพลาหเก
 อนตฺตลิกฺเข สมพฺภุคฺคโต ปุณฺณจฺนฺโท วิย สรทกฺกาลเ สฺริโย วิย จ
 พฺราหฺมณฺสฺส หทยนฺุการํ วิชฺมนฺโต ตานิเยว อฏฺโกสวตฺตฺนุหิ เตน เตน
 ปริยาเยน อณฺณตา ทสฺเสตฺวา ปฺนปฺปิ อตฺตโน กรฺณาวิปฺฬารํ อฏฺจหิ
 โลกชฺมเมหิ อกมฺปิยาเวน ปฏฺิลทฺธํ ตาทิกฺุณฺณลกฺขณํ ปจฺวิสมจิตฺตํ
 อฏฺปปฺชมฺมตฺถจ ปกาเสนฺโต อยํ พฺราหฺมณเ เกวลํ ปลิตฺติรชฺฌนฺท-
 ทนฺตวลิตตจตาทิหิ อตฺตโน วุฑฺฒภาวํ สยฺขานาติ โน จ โข ขานาติ
 อตฺตานํ ชาตฺติยา อนุกตํ ชฺราย อนุสฺสํ พฺยาธินา อภิกฺุตํ มรเณน อพฺภาหตํ
 วฏฺฏฺขานณฺภูตํ อชฺช มริตฺวา ปฺน เสว อตฺตานสยฺนทารกภาวคฺคณิยํ
 มหนฺเตน โข ปน อุตฺสาเหณ มม สนฺติกํ อากโต ตทสฺส อากมฺนํ
 สาทถกํ โหตฺตฺติ จินฺเตตฺวา อิมสฺมี โลเก อตฺตโน อปฏฺิสมํ ปุเรชาตภาวํ
 ทสฺเสนฺโต เสยฺยถาปี พฺราหฺมณฺณาติอาทินา นเยน พฺราหฺมณฺสฺส ชฺมมฺเทสนํ
 วาฑฺฒเณสิ ฯ

๒. อิทานิ ยสฺมา ตาย กุกฺกุฏฺิยา เอวํ ตีหิ ปกาเรหิ ตานิ
 อณฺุทานิ ปรีปาลิยมาณานิ น ปุตฺตินิ โหนฺติ โยปี เนลํ อลฺลสฺสินโ
 โส ปรียาทานํ กจฺนติ กปาลํ ตนกํ โหติ ปาทนขลฺิษา จ มุขตฺถมฺทกฺกจ
 ขรํ โหติ กุกฺกุฏฺิโปตฺกา ปริณามํ กจฺนนฺติ กปาลสฺส ตนฺตฺตา พหิทฺธา

อาโลโก อนโต ปณณายติ อถ เต กุกกุฏโปตกา จิรวต มยํ สงกุฏิต-
 หตุตปาทา สมพาธะ สยิมหา อยณจ พหิ อาโลโก ทิสฺสติ เอตฺถ
 ทานิ โน สุขวิหาโร ภวิสฺสตีติ นิภมิตฺตกามา หุตฺวา กปาลํ ปาเทน
 ปหรนฺติ คีวํ ปสาเรนฺติ ฯ ตโต ตํ กปาลํ เทวธา ภิชฺชติ ฯ กุกกุฏโปตกา
 ปกฺเข วิฐนฺนตา ตํขณานรूपํ วิรวนฺนตา นิภมฺนติ ฯ เอวํ นิภมฺนตानณฺจ
 เนสํ โย ปจฺมตรํ นิภมฺติ โส เชฏฺโงติ วุจฺจติ ตสฺมา ภควา ตาย
 อุปมาย อคฺคโน เชฏฺฐภาวํ สาธตฺตกาโม พฺราหฺมณํ ปุจฺจติ ฯ
